

Сагайдачного від хвилі, коли вибрано гетьманом, до його смерті".
Окрім того, з листів із Бережан став зрозумілим, що А.Чайковський, беручи активну участь у роботі Бережанського хору, надсилив Володимиру Гнатюку - редактору "Етнографічного збірника" - колядки та щедрівки, записані від селян./Відділ рукописів Львівської Наукової бібліотеки. Фонд 34. - Справа 598/.

Дружні відносини широко єднали їхні серця, з чого можна зробити висновок про ту велику справу, присвячену розвою рідного краю, якій вони служили вірно все своє життя /Чайковський А. Автобіографія //Наша культура - 1935. № 6.-с. 177-179/.

ВАСИЛЬ ПОДУФАЛІЙ

/ Жуківська НСШ, Тернопільська
область /

ТВОРЧІ ВЗАЄМИНИ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА
І БОГДАНА ЛЕПКОГО

Життєві перехрестя часто зводили двох земляків, визначних громадських діячів - невтомного збирала, видавця і дослідника народної творчості, літературознавця й етнографа, мовознавця, славіста, журналіста і редактора Володимира Гнатюка та Богдана Лепкого - тонкого поета-лірика, прозаїка і белетристі, автора трилогії "Мазепа", перекладача, літературознавця і критика, педагога й освітнього діяча, оратора, дійсного і почесного члена НТШ.

Нагодою зустрічі для них було свято на пошану Івана Котляревського у Львові в 1898 р. Про це пише Б.Лепкий у своєму споміні "Свято Котляревського у Львові": "...Гурток учених і письменників зібрався у фотографа на Академічній вулиці, щоб на спомин з"їзду відфотографуватися. Прийшов Франко, Павлик, Грушівський, пані Кобринська, Кобилянська, Ярошинська, панове Маковей, Колесса,

Гнатюк, Труш і другі. Поруч старших, поважних і заслужених у літературі та науці, кількох новаків, між ними я.

Це були перші такі сходини, перше зближення людей, що сдушевлені були одною ідеєю, служити рідному письменництву і справі".

/Богдан Лепкий. Вибране. Львів: Світ, 1990. -с.179/.

Працюючи в редакції Літературно-наукового вісника, В.Гнатюк постійно стежив за творчістю молодого Б.Лепкого. В 1901 р. Б.Гнатюк у ЛНВ /т.15, кн.7, розділ "Хроніка і бібліографія"/ помістив некролог про смерть о.Сильвестра Лепкого - теж письменника, батька Б.Лепкого, підписавши криптонімом В.

У розділі "Хроніка та бібліографія" у ЛНВ за 1903 р. /т.22, кн. 5, с.152/ знаходимо повідомлення В.Гнатюка про відчit Б.Лепкого, який стосується В.Стефаника, зокрема, його літературної діяльності в слав'янському клубі в Krakові.

У 1903 р. ЛНВ /т.23, кн.8, с.141/ помістив критичну статтю В.Гнатюка "Праці українців у чужих мовах". В.Гнатюк дає гостру, але справедливу критику на статтю Б.Лепкого, поміщену в № 10 "Slovanský Přehled ". Стаття В.Гнатюка свідчить про його широку і глибоку фахову обізнаність з тогочасним літературним процесом на Східній Україні і Галичині.

У 1905 р. у Львові вийшла збірка Б.Лепкого "Кара та інші оповідання". Не пройшла вона повз увагу В.Гнатюка, і в 1906 р. у ЛНВ з'явилась схвальна рецензія, підписана криптонімом В. "Оповідання Б.Лепкого реальні, прості, повні життя, тому й знаходять багато прихильників між читачами. Надімося, що вони приймуть і нову збірку так само радо, як приймали давніші".

У 1909 р. в Коломиї вийшов збірник "Співомовок" С.Руданського, упорядником та автором вступної статті якої був Б.Лепкий. У ЛНВ за 1909 р. /т.48, кн.12, с.629-630/ знаходимо рецензію В.Гнатюка на видані Б.Лепким "Співомовки" С.Руданського.

Добре орієнтуючись у тогочасному літературному процесі, знаючи вагу і творчі здібності та можливості кожного письменника, В.Гнатюк пише: "Дуже схвальна любов автора передмови до творів С.Руданського і я, як етнограф, умію їх також цінити, але все ж такі висновки, як: "/у співомовках/ гумор і дотеп лучиться з незвичайною артистичною мірою та з такою легкістю віршовання, як в жадного з наших поетів, крім одного Шевченка" та що з того боку Руданський мистець, "якому в світі не багато рівних" - несмачна, непотрібна нікому, тому й шкідлива пересада. Нашо когось висаджувати там, звідки хтось мав би Його стягати, - пише далі В.Гнатюк, - коли він має своє заслужене місце. Руданський має запевнене місце в нашій літературі, як талановитий поет, і звідти не висуне Його ніхто ні в один, ні в другий-бік".

У відділі рукописів Львівської Наукової бібліотеки ім.В.Степанника зберігаються 11 листів на 14 аркушах Б.Лепкого до академіка В.Гнатюка. Вони написані в різні періоди життя і творчості, адресовані з різних місць /Бережани, Краків, Берлін/, є важливою і вельми цінною сторінкою творчих взаємин двох великих вчених-літературознавців та громадських діячів. Листи проливають світло на мало відомі факти їх творчості, на їх взаємини і чекають на грунтовне вивчення та публікацію.

ВІРА ОЛІЙНИК

/ Ніжинський педінститут
ім. М.Гоголя/

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК І ПРОЛЕТАРСЬКІ ПОЕТИ

У кінці XIX - на поч. XX ст. ім"я В.Гнатюка як визначного фольклориста, етнографа, літературознавця, видавця і громадсько-культурного діяча добре було відоме усій Україні. Про нього знали